

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1002-5/2014</i>	
Érkezett: 2014 JÚL 23.	
Példány: <i>1</i>	Közelőiroda:
Melléklet: <i>0</i> db	<i>mm</i>

T. Alkotmánybíróság!

1015 Budapest
Donáti út 35-45.

indítványozó

képviseli: Morley Allen & Overy Iroda (1075

Sahin
dr. Sahin-Tóth Balázs
ügyvéd

*alkotmányjogi panaszának
kiegészítése*

Dr. Sahin-Tóth Balázs

a Kúria Gfv.VII.30.313/2013/5. számú ítéletével
szemben benyújtott alkotmányjogi panasz
elbírásával kapcsolatos, az Alkotmánybíróság előtt
IV.1002-4/2004. számon folyamatban levő
alkotmánybírósági eljárásban

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

korábban igazolt jogi képviselője útján a T. Alkotmánybíróság 2014. június 16-án kelt és az indítványozó részére 2014. június 20-án kézbesített, hiánypótlásra való felhívásával kapcsolatban az alkotmányjogi panaszra vonatkozó alábbi

kiegészítő beadványt

terjesztjük elő. A jelen beadványban használt nagybetűs kifejezések a Kúria Gfv.VII.30.313/2013/5. sz. ítéletével (az **Ítélet**) kapcsolatban benyújtott, a T. Alkotmánybírósághoz 2014. május 21-én érkezett alkotmányjogi panaszunkban (a **Panasz**) foglaltakkal egyező jelentéssel bírnak.

1. KÉRELEM

A Panaszban foglalt indítványunkat és annak indokait teljes egészében fenntartjuk. Ugyanakkor - tekintettel a T. Alkotmánybíróság felhívására – a Panaszban foglalt kérelmünk indokolását az alábbiak szerint kívánjuk pontosítani.

2. A KÉRELEM INDOKOLÁSA

Ahogy azt a Panaszban kifejtettük, álláspontunk szerint a Kúria eljárása során megsértette az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti, tulajdonhoz való jogát.

2.1 A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése

Ahogy arra a Panasz 2.3 pontjában utaltunk, a Kúria nem tett eleget a tisztességes eljáráshoz való jog inherens részét képező indokolási kötelezettségének, amikor egy olyan ügyben, amely mind a per tárgyának értékét illetően, mind az ügyben érintett jogi kérdésekre tekintettel kiemelkedő jelentőséggel bír, zavaros, a logika és magyar nyelv szabályainak több esetben ellentmondó ítéletet hozott.

A T. Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozatában elismerte, hogy az indokolt bírói döntéshez való jog - az EJEB következetes gyakorlatának megfelelően – „a bíróság döntésének abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően kell számot adnia” (7/2013. AB határozat 34. pont).

A jelen ügyben irányadó eljárásjogi törvény, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. § (1) bekezdésének értelmében „[a]z ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

A T. Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Pp. 221. §-át akkor alkalmazza a bíróság összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos szabállyal, ha az ítélet indokaiból kitűnik, hogy a bíróság a Pp. rendelkezéseinek megfelelően a feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő mélységben megvizsgálta és értékelte.

Az EJEB és a T. Alkotmánybíróság joggyakorlatának értelmében az, hogy a bíróság indokolási kötelezettség milyen mértékben irányadó, az az adott ügy természetétől, illetve körülményeitől függ.

Jogi álláspontunk szerint az adott ügyben eljáró bíróságokat fokozott mértékben terhelte az indokolási kötelezettség, mivel adott esetben egy olyan polgári jogi jogvitáról van szó, amelyben a főkövetelés összege meghaladja a 7 milliárd forintot, azaz kiemelt jelentőségű pernek minősül a Pp. V. része szerint is. Továbbá, az alapperben egy olyan jogi kérdés merült fel, amely a magyarországi projekt finanszírozás körében különösen fontos. Megjegyezzük, a per a sajtóban is kiemelt figyelmet kapott.

A fenti körülményeket felismerve mind az első, mind a másodfokon eljáró bíróságok kellően részletes, kellően alátámasztott és jogilag szilárd alapokon nyugvó ítéleteket hoztak. Ezzel szemben a Kúria támadott ítéletéből nem derül ki, milyen értelmezési szempontok alapján jutott a rendelkező részben foglalt megállapításait megalapozó következtetésekre. **Tekintettel arra, hogy ítéletében a Kúria nem adott számot arról, hogy a feleknek az ügy érdemére vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálta volna, illetve azokat miként értékelte, megállapítható, hogy a Pp. hivatkozott bekezdését az Alaptörvénnyel ellentétes módon értelmezte.**

Különösen sérelmes, hogy a Kúria ítélete nem tartalmaz érvelést arra vonatkozóan, hogy amennyiben álláspontja szerint a Szolgáltató perben állása nélkül a jogvita nem volt eldönthető, miért tartotta szükségtelennek további bizonyítási eljárás lefolytatását az ügyben.

Kiemeljük továbbá, hogy az indítványozó igényét – a Panaszban részletesen kifejtettek szerint – a finanszírozási szerződés csomag részét képező Közvetlen Megállapodásra alapította. Az ilyen, hasonló beruházásoknál gyakran alkalmazott megállapodások lényege, hogy az alapján a finanszírozó fél a projekt megvalósításához nyújtott hitelösszeg megtérülését a megrendelőtől, a projektből végső soron hasznot húzó féltől várhatja, hiszen a projektet megvalósító, ún. projektársaság csak minimális tökefedezettel rendelkezik, azaz tőke megtérülés nem várható. Ebből, a projekt-finanszírozás természetéből adódóan tehát a közvetlen megállapodás megkötése – különösen pedig Budapest Főváros Önkormányzatának abban foglalt közvetlen megtérítési kötelezettsége – nélkül az indítványozó nem (ahogy egyetlen más hitelintézet sem!) vett volna részt a finanszírozásban. A Kúria azonban az indítványozó ezirányú előadásait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta – anélkül, hogy ennek oka az Ítéletből kiderülne.

Azáltal, hogy a Kúria az Alaptörvényt megsértve, nem tett eleget indokolási kötelezettségének, sértette az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése által biztosított bírósághoz való fordulás jogát. Az indoklás hiányosságaiából fakadóan ugyanis nem derül ki, hogy az eljáró bíróság az indítványozó kérelmét érdemben megvizsgálta-e. Továbbá, ahogy arra a Panaszban korábban már utaltunk, az ítélet alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy az indítványozó az alperessel szemben jogainak érvényesítésére milyen körben indíthat esetlegesen további, újabb keresetet az alsóbb fokú bíróságok előtt.

Az Ítélet nem világos indokolása miatt az sem derül ki, hogy mi képez ítélte dolgot (res judicata) a jövőre nézve, tehát miként érvényesítheti a panaszos (az alapper felperese) az Önkormányzat (az alapper alperesével) szemben követelését.

2.2 A jogállam és a tulajdonhoz való jog megsértése

A Panaszban az indítványozó tágabb értelemben vett tulajdonának megsértésével kapcsolatban előadottakat teljes egészében fenntartjuk. Ahogy azt a Panaszban és a fenti 2.1. pontban is kifejtettük, az indítványozó jogos követelését kizárólag az Önkormányzattal szemben érvényesítheti, ezért azáltal, hogy a Kúria téves értelmezése folytán az indítványozó követelésének tényleges érvényesítésére vonatkozó lehetőségétől, azaz megfosztja a tulajdonát (alkotmányjogi illetve gazdasági értelemben) képező követeléstől.

Úgy véljük e kérdés, kiemelt alkotmányjogi jelentőséggel bír, mivel ahogy arra Pokol Béla a 20/2014. (VII.3.) AB határozathoz fűzött különvéleményében is felhívja a figyelmet, a

tulajdonjoggal összefüggésben az Alaptörvény az Alkotmány rendelkezéseitől eltérő rendelkezéseket tartalmaz. Ebből fakadóan szükséges, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság „*az új Alaptörvénynek megfelelő kereteket adjon az állami gazdaságpolitika orientálására*”. Álláspontunk szerint tehát szükséges a tulajdon jog alkotmányjogi szempontú értelmezése, különösen a tekintetben, hogy szerződéses követelések mennyiben képezhetik az alkotmányjogi értelemben vett tulajdon jog tárgyát.

Álláspontunk szerint a tulajdon jog tágabb körű alkotmányjogi védelme indokolt, mint amit a polgári jog nyújt.

2.3 64/1993. (XII. 22.) AB határozat

Álláspontunk szerint irányadó a klasszikusnak számító 64/1993. (XII. 22.) AB határozat is. Abban az Alkotmánybíróság megállapította a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény egyes rendelkezéseinek alkotmányellenességét. Az alkotmányellenesnek talált rendelkezések vételi jogot biztosítottak az önkormányzati lakások bérlőinek, amennyiben bérleti jogviszonyuk időtartama hosszabb időre terjedt ki.

Az Alkotmánybíróság megállapításai tartalmazták egyebek mellett a következőket:

- (i) vételi jog a kötelezett tulajdonának rendkívül súlyos megterhelését jelenti, mivel a lakástulajdon elvesztésével járhat;
- (ii) az Alkotmánybíróság feladata a közérdek és a tulajdon korlátozás arányosságának megítélése, amelynek során a közérdekre hivatkozás indokoltságát vizsgálja;
- (iii) a tulajdonhoz való jog mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi jogi alapja részesül védelemben; és
- (iv) az alkotmányos tulajdonvédelem nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével, annak tárgya szélesebb a polgári jogi tulajdon körénél.

Vörös Imre alkotmánybíró párhuzamos indokolása szerint (amelyhez csatlakozott Szabó András alkotmánybíró is) a tulajdon elvonás elleni védelme már az Alkotmányból is következően a piacgazdaság és a polgári demokratikus közjogi berendezkedés jellegadó kategóriája.

Az Alkotmánybíróság – részben a Panaszban, részben fent – említett gyakorlatából levezethető annak indokoltsága, hogy a tulajdon alkotmányjogi védelmét a polgári jogi védelemén tágabb körre indokolt kiterjeszteni. Álláspontunk szerint ez különösen indokolt, amennyiben a Kúria érthetetlen és követhetetlen Ítéletével, amely az indokolási kötelezettségnek érdemben nem tesz eleget, megfosztja a panaszost követelésének érvényesítésének lehetőségétől.

Kelt: Budapest, 2014. július 21.

Tisztelettel:

Dr. Sahin-Tóth Balázs

